

som gives aldeles ufravigeligt og utgjenkaldeligt, et Bederlag, som bestaaer deri, at den Plads, hvor den nuværende Theaterbygning ligger, eventuelt overgaaer til Communen, men samtidigt har man maattet forlange af Communen, at den skulde afstaae af Grunden paa Kongens Nytorv et Areal af 4,000 Qvadratalen. Hvor stor den nuværende Theaterbygning er, har det ikke været os muligt at faae ganske nøjagtigt opgiivet — hvis vi have faaet Tallet, har jeg ialfald glemt det —, men det tør jeg dog sige, at naar den nuværende Theaterbygning regnes at udgjøre 6—7,000 Qvadratalen, saa er det det Allerhøieste. Nu forlanger man af Communen indtil 4,000 Qvadratalen af en Grund, som aldeles ubestridelig tilhører den; drages det fra det Areal, hvorpaa Theatret staaer, bliver der tilbage 2 à 3,000 Qvadratalen, og disse 2 à 3,000 Qvadratalen er det, som Communen skal betale med 250,000 Rd., med den yderligere Forpligtelse, at Grunden ikke maa bebygges, men skal henligge som offentlig Gade. Det, man forlanger af Communen, bliver altsaa i Virkeligheden dette, at den skal betale halvtredie Tonde Guld for et Par Tusind Allen Grund, imod at den saa opnaaer, hvad der jo altid for Communen medfører nogen Behagelighed, at faae en ordentlig Bygning istedetfor en Bygning, der ikke er til Gavn for den Plads, hvorpaa den ligger. Men hvis dette er til Fordeel for Communen, er det i langt højere Grad til Fordeel for Staten, som for en lav Pris kommer i Besiddelse af en virkelig værdifuld Eiendom; en ny Theaterbygning har en stor Værdi, og Staten kommer i Besiddelse af den saaledes, at en Anden betaler mere end det Halve af, hvad den koster. Det er altsaa en overordentlig høj Fordring, som her stilles til Kjøbenhavns Commune. Naar Communen skal kunne gaae ind paa den, og naar de, som troe at kunne udøve nogen Indflydelse med Hensyn til Communens Dyfattetelse af dens Stilling, troe at kunne forsvare at opmuntre den til at gaae ind derpaa, er det i Kraft af den samme Betragtning, som ogsaa gjør sig gjældende overfor dette Thing, nemlig Duffet om dog endelig omsider at faae en Afslutning paa denne saa-

længe svævende Sag og komme til et Resultat. Der er dericæst en tredie Forffjel mellem det ærede Medlems og tidligere Forslag, og den bestaaer deri, at det nu skal staae som uafgjort, om det Beløb, som tages til Theaterbygningen af Sorø Academies Kasse, skal være et Tilskud eller et Laan, imedens det tidligere var Forudsætningen, at det skulde være et Tilskud. Jeg anseer det for at være det ene Rigtige, naar man beslutter sig til det Stridt, hvorefter Taleren her er, da at tage Pengene som et Tilskud og ikke som et Laan, og de ærede Medlemmer, som troe, at der opnaaes en Art Besparselse ved nu at kalde det Laan eller ved at stille i Udsigt, at det siden kan blive betegnet som et Laan, fluffe sig; det er af deres egen Komme, at de komme til at betale Laanet tilbage. Theatret er deres, det er Statens; det er den, der er raadende over Midlerne; skal der i sin Tid udredes Renter og Afdrag paa det Laan, som oppbeværes af Sorø, saa kunne Midlerne dertil kun fremkomme derved, at Folkethinget bevilger de fornødne Penge, enten i Form af en bestemt Forhøelse af det paa Finantsloven opførte Tilskud eller derved, at det ikke kan nedsætte Tilskudet til Theatret, saaledes som det ellers vilde kunne gjøre. Ved altsaa i sin Tid at gjøre disse Penge til et Laan istedetfor en Gave vil man lade Staten betale Noget til Sorø Academi, hvilket jeg ikke anseer for at være forstandigt. Det er overhovedet en ubillig Fordring at stille til den Art Instituter som Theatret, at de selv skulde betale den Bygning, i hvilken de udfolde deres Virksomhed, og aldeles urimeligt bliver det, naar Institutet ikke kan bære sig selv, men til sin aarlige Drift ideltig maa gjøre Krav paa Statens Hjælp. Endelig er der i det nye Lovforslag en § 4, som gaaer ud paa, at hvis der ikke inden 1ste September 1870 er opnaaet den fornødne Sikkerhed for, at Kjøbenhavns Commune vil udrede Tilskudet, skal Regjeringen, „hvis ikke anderledes tilfigtes ved Forelæggelsen af den forstkommende Finantslov“, være bemyndiget til at anvende en vis Sum Penge til Fuldførelsen af det gamle Theater. Jeg vilde ansee denne Paragraph for fuldstændigt urimeligt og uacceptabel, hvis den i og for sig sagde Noget, men den er